

ئه حکامه کانی خواردن و خوارده مه نی له ئیسلامدا

[کردی - کوردی - kurdish]

سومه یه عبد الله

پیداچونه وهی: پشتیوان سابر عهزیز

۲۰۱۱ - ۱۴۳۲

IslamHouse.com

﴿ أحكام الأطفمة فف الإسلام ﴾
« باللغة الكردفة »

سمة عبد الله

مراجعة: بشفوفان صابر عزيز

٢٠١١ - ١٤٣٢

IslamHouse.com

نه حکامه کانی خواردن و خوارده مه نی له ئیسلامدا

سوپاس و ستایش بو پروهردگاری بالادهست و بهرهم و میهره بان و درود و سه لات و سه لام بو سهرگیانی پیشه وای مروفایه تی محمد المصطفی و هاوړی و هاوړل و شوونکه و توانی هه تا هه تایه .

به که م : پیناسه که ی

(أطعمة) هه موو نه و شتانه یه ئاده میزاد ده یان خوات و پیمان ده ژی .

وه خوارده مه نی له بنه رهدا حه لاله جگه له وهی خواو پیغه مبه ره که ی (صلی الله علیه وسلم) حه رامیان کردی، خوی گه روه ده فه رموی: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا) {البقرة: ۱۶۸} واته: نهی خه لکینه نه وهی له زه ویدایه بیخون که حه لال و پاکه وه ده فه رموی: (يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ) (۳۱) قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ {الأعراف: ۳۱ - ۳۲} واته: نهی نه وهی ئاده م له کاتی هه موو نو بژنکدا پو شاکی جوان رازاوه تان بیوشن وه (له وهی حه لاله بو تان) بیخون و بیخونه وه زیاده ره وی مه که ن بیگومان خوا زیاده ره وانی خو ش ناوی (نهی موحه مه د) بلئی کی جوانی و رازاوه ییه کانی حه رام کردوه که خوا بو به نده کانی دروست کردوه، هه روه ها روژی و خو راکه پاک و حه لاله کان کی حه رامی کردون.

دووه م: جگه له خوا و پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) که س حه لال و

حه رام کردنی به ده ست نیه:

نه و خوارده مه نیانه حه رامن که خواو پیغه مبه ره که ی حه رامیان کردوه هه ر که س شتیکی تر بلئی جگه له وه نه وه درو به ده م خواو پیغه مبه ره وه (صلی الله علیه وسلم)

دهکات قورئان دهفهرموئ: (قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ اللَّهُ أُذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ (۵۹) وَمَا ظَنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ) {يونس: ۵۹ - ۶۰} واته: ئه‌ی موحه‌ممه‌د بلی پیم بلین ئه‌و رزق و رۆزییه‌ی خوای بۆی نارودونه‌ته خواره‌وه به‌شیکیتان کردوه به‌ه‌رام و به‌شیککی به‌ه‌لال بلی ئایا خوا مؤله‌تی ئه‌وه‌ی پی داوان یان به‌ناوی خواوه‌و درۆده‌که‌ن ئه‌وانه‌ی درۆ به‌ده‌م خواوه‌وه هه‌له‌به‌ستن به‌ گومانیان ده‌بی رۆزی دواپی چۆن بیت؟

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فهرموئ: (وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتَكُمُ الْكُذِبَ هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِنَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ لَا يُفْلِحُونَ (۱۱۶) مَتَاعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ) {النحل: ۱۱۶ - ۱۱۷} واته: به‌درۆ زمانتان مه‌چه‌رخینن بلین ئه‌مه‌ه‌لاله‌ و ئه‌وه‌ه‌رامه‌ بۆ ئه‌وه‌ی به‌ده‌م خواوه‌ درۆ هه‌له‌به‌ستن بیگومان ئه‌وانه‌ی درۆ به‌ده‌م خواوه‌ هه‌له‌به‌ستن رزگار نابن (له‌ دنیا) رابواردنیکی که‌م (یان ده‌بی) وه‌ (له‌دوارۆژدا) سزای سه‌ختیان بۆ هه‌یه‌.

سێ یه‌م: یاسابه‌کی شه‌رعی بۆ هه‌لال و هه‌رامی خوارده‌مه‌نی:

ئه‌و یاسا شه‌رعی یه‌ که‌ه‌لال و هه‌رامی خوارده‌مه‌نی پی بزانیته‌ له‌م ئایه‌ته‌وه سه‌رچاوه‌ ده‌گرته‌: (قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهْلًا لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ) {الأنعام: ۱۴۵} واته: بلی له‌ناو ئه‌وانه‌دا له‌ به‌نیگا بۆم هاتوه‌و شتیک شک نابهم خواردنی له‌که‌سیک هه‌رام کرابی جگه‌ له‌ مردارۆبوو یان خوینی رژیندراو یان گوشتی به‌راز (که‌پیسه‌) یان ئاژه‌لیک که‌ به‌ناوی غه‌یری خواوه‌ سه‌ربراه‌ هه‌ر که‌سپش به‌ناچاری له‌و ناره‌واپانه‌ بخاوه‌ له‌ ئه‌ندازه‌ی تیروونی زیاتر نه‌خوا بیگومان خوا لیبوره‌دی به‌ به‌زه‌یه‌.

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فهرموئ: (وَيَجِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ) {الأعراف: ۱۵۷} واته: پیغه‌مه‌به‌ر (صلی الله علیه وسلم) ئه‌وه‌ی پاکه‌ بۆیان هه‌لال ده‌کات و ئه‌وه‌ی پیسه‌ لییان هه‌رام ده‌کات.

چواره‌م: ئه‌و خوارده‌مه‌نیانه‌ی هه‌رامن:

خوای گه‌روه ده‌فهرموئ: (وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرْتُمْ إِلَيْهِ) {الأنعام: ۱۱۹} واته: بۆچی ئیوه‌ خۆتان له‌ خواردنی گوشتی ئه‌و ئاژه‌لانه‌ ده‌پاریزن که‌ ناوی خویان له‌سه‌ر هینراوه‌؟ که‌ هه‌ر خوداش به‌ روونی باسی ئه‌وانه‌ی بۆ کردوون لیتان هه‌رام کراوه‌ (مه‌گه‌ر ناچاربین).

وه ده فهرموی: (حَرِّمَتْ عَلَيْكُمْ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخَنزِيرِ وَمَا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْفُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُحِحَ عَلَى النَّسَبِ وَأَنْ تَسْتَفْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ذَلِكَمْ فِسْقُ الْيَوْمِ بِيئْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنَ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنْ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ) {المائدة: ٣} واته: له سهرتان حرام كراوه مردارو بوو خوین و گوشتی بهراز وهه ناژه لئی له کاتی سهربریندار ناوی غهیری خوی لئی هینرابی و خنکاو به لیدان مریندراو هه لیدراو شوق لیدراو (بهو شوقهی مردبی) و نهوهی درنده لئی خواردبی جگه لهوهی سهرتان بری بی (پیش مردنی) وه نهو ناژه لهی له سهر بهرد سهربرابی .. جا هه رکهس ناچاربوو له برسا بی نهوهی مه بهستی گوناح بی (لهو ناره وایانهی بخوا) نهوه بیگومان خوا لیخوشبووی به به زه بیه.

وه خوا ده فهرموی: (وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ) {الأنعام: ١٢١} واته: نهوهی ناوی خوی له سهر نه هینراوه (له کاتی سهربریندا) مه یخون چونکه بیگومان نهوه تاوان و له سنورده رچوونه.

وه ده فهرموی: (قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خَنزِيرٍ فَإِنَّهُ رَجَسٌ أَوْ فِسْقًا أَهْلًا لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ) {الأنعام: ١٤٥} واته: له برگهی ٣ دا ته فسیرمان کرد.

وه خوی گه وره ده فهرموی: (وَحَرَّمَ عَلَيْكُمْ صِدُّ الْبِرِّ مَا دُمْتُمْ حُرْمًا) {المائدة: ٩٦} واته: له کاتی کدا له ئی حرامدان راوی نیچیری ووشکانیتان لئی حرام کراوه.

وه ده فهرموی: (وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ) {الأعراف: ١٥٧} واته: نهو شتانه یان لئی حرام کراوه که پیسن . هه موو نه مانه ی لهم ئایه تانه دا باسکران حرامن.

نه گهر ناژه لئیکی زیندوو هه رچی لئی بدریت به مردارو بوو داده نریت.

(عَنْ أَبِي وَاقِدٍ اللَّيْثِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «مَا قُطِعَ مِنَ الْبَهِيمَةِ وَهِيَ حَيَّةٌ فَهِيَ مَيْتَةٌ». {رواه ابو داود (٢٨٤١) و ابن ماجه (٣٢١٦) وهو حديث صحيح } واته: نهبو واقیدی له یسی (رهزای خوی لیبی) ده لئی پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموی: (نهوهی له ناژه لئیکی زیندوو ده بدریت نهوهش مردارو بووه) واته وهك مردارو بوو داده نریت.

۔ نهو مردوو و خوینهی حهرام نیه:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: «أُحِلَّتْ لَنَا مَيْتَانِ وَدَمَانِ فَأَمَّا الْمَيْتَتَانِ فَالْحُوتُ وَالْجَرَادُ وَأَمَّا الدَّمَانِ فَالْكَيْدُ وَالطَّحَالُ».

{ رواه احمد ۹۷/۲ و ابن ماجه (۳۲۱۸) وهو حديث صحيح } واته: عهبدوللای کوری عومەر (رهزای خویان لیبی) دهلی: پیغمبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرموی دوو مردوو و دوو خوینمان بو هلاله: دوو مردوو هکه ماسی و کوللهن و دو خوینه که ش جگهر و سپله.

بینجه م: گوشتی گویندریژی مالی حهرامه:

عَبْدَ اللَّهِ بْنِ أَبِي أَوْفَى يَقُولُ أَصَابَتْنَا مَجَاعَةٌ لِيَالِيَّ خَيْرَ فَلَمَّا كَانَ يَوْمُ خَيْرٍ وَقَعْنَا فِي الْحُمْرِ الْأَهْلِيَّةِ فَانْتَحَرْنَاهَا فَلَمَّا غَلَتْ يَهَا الْقُدُورُ نَادَى مُنَادِي رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) أَنْ أَكْفُتُوا الْقُدُورَ وَلَا تَأْكُلُوا مِنْ لُحُومِ الْحُمْرِ شَيْئًا).

{ رواه البخاري (۵۵۲۸) و مسلم (۱۹۳۷) } واته: عهبدوللای کوری نه بو نه وفا (رهزای خوی لیبی) دهلی: له شهوانی غهزای خه بیهردا تووشی برسیه تی بووین جا که روژبوویه وه له خه بیهر که وتینه کویندریژه مالییه کان سه رمان برین نه جا کاتی گوشته که یان له مه نجه له کاندای کولی ده دا جارده ریکی پیغمبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) جاری دا که مه نجه له کان لار که نه وه و نه وه تییدایه بیژن و له گوشتی نه و گویندریژه مالیانه هیچ مه خون.

عَنْ أَبِي تَعْلَبَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: حَرَّمَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) لُحُومَ الْحُمْرِ الْأَهْلِيَّةِ).

{ رواه البخاري (۵۵۲۷) و مسلم (۱۹۳۶) } واته: نه بو سه عله به (رهزای خوی لیبی) دهلی: پیغمبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) گوشتی گویندریژی مالی حهرام کرد.

شه شه م: هه موو درنده یه کی که لبه دار:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: «كُلُّ ذِي نَابٍ مِنَ السَّبَاعِ فَأَكْلُهُ حَرَامٌ».

۴. واته: نه بو هوره یه (رهزای خوی لیبی) له پیغمبه ره وه (صلى الله عليه وسلم) علیه وسلم) گپراویه تیه وه که فهرموی: هه موو درنده یه که که لبه دار بی خواردنی حهرامه سه گ له و درنده یه گوشتی ناخوری، چونکه لاکه توپیوو ده خوات و فروشتنی قدهغه کراوه.

حه وته م: هه موو بالنده یه چرنوک دار:

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) عَنْ كُلِّ ذِي نَابٍ مِنَ السَّبَاعِ وَعَنْ كُلِّ ذِي مِخْلَبٍ مِنَ الطَّيْرِ).

{ رواه مسلم (۱۹۳۴/۱۶) } واته: عهبدوللای

کوری عه‌بباس (ره‌زای خوای لیبئی) ده‌لئی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ریگری کرد له (خواردنی گوشتی) هه‌موو درنده‌یه‌کی که‌لبه‌دارو وه له هه‌موو بالنده‌یه‌کی چرنوک دار.

هه‌شنه‌م: پیسی خور (الجلاله)

به وشتره ره‌شه‌ولاغ و مه‌رو بزنی ده‌وترتت که پاشه‌رو و پیسی بخون نه‌وه دروست نییه شیرو گوشتیان بخوریت، به‌لام نه‌گه‌ر ماوه‌یه‌ک به‌سترایه‌وه و ئالکی خاوبنی ده‌رخوارد درا گوشته‌که‌ی خوش بوووه و ناوی جه‌لاله‌ی له‌سه‌ر نه‌ما دروسته شیرو گوشته‌که بخوریت (عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: نهی رسول الله (صلی الله علیه وسلم) عن أكل الجلالة والبانها). { رواه ابو داود (۳۷۸۵) و الترمذی (۱۸۲۴) و ابن ماجه (۳۱۸۹) وهو حدیث صحیح } واته: عه‌بدوللای کوری عومه‌ر (ره‌زای خوای لیبئی) ده‌لئی: پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ریگری کرد له خواردنی گوشت و شیری پیسی خور).

نویه‌م: نه‌و گیاندارانه‌ی فه‌رمان کراوه به‌کوشتنیان:

نه‌و گیاندارانه‌ی فه‌رمان کراوه به‌کوشتنیان خواردنیان دروست نیه، (عن عائشة رضي الله عنها عن النبي (صلی الله علیه وسلم) قال: خَمْسٌ فَوَاسِقٌ يُقْتَلْنَ فِي الْحَرَمِ الْفَأْرَةُ وَالْعَقْرَبُ وَالْحُدْيَا وَالْغُرَابُ وَالْكَلْبُ الْعَقُورُ). { رواه البخاري (۳۳۱۴) و مسلم (۱۱۹۸) } واته: فه‌رمووی: پینج فاسق له‌ده‌ره‌وه‌ی هه‌ره‌می مه‌ککه و له‌ناو حه‌ره‌می مه‌ککه‌دا ده‌بئی بکوژرین: مارو دوویشک و مشک قه‌له‌ره‌ش و کولاره و سه‌گی هار.

له‌به‌ره‌وه‌ی نه‌م گیاندارانه‌ی زانیان هه‌یه‌و هه‌ج سوو‌دیکیان نیه ناوی فاسقیان لی نراوه چونکه له مروقی فاسق ده‌چن که کاری خراپ ده‌کات.

ده‌یه‌م: نه‌و گیاندارانه‌ی به‌رگری کراوه له‌کوشتنیان:

(عن ابن عباس قال إنَّ النبي (صلی الله علیه وسلم) نهی عن قتل أربع من الدوابِّ النَّمْلَةُ وَالنَّحْلَةُ وَالْهُدْهُدُ وَالصُّرْدُ). { رواه أبو داود (۵۲۶۷) و ابن ماجه (۳۲۲۴) وهو حدیث صحیح } واته: عه‌بدوللای کوری عه‌بباس (ره‌زای خوای لیبئی) ده‌لئی: پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) کوشتنی چوار شتی قه‌ده‌غه‌کردووه: میروله و هه‌نگ په‌پوسلمانه و یوره‌د).

(عن عبد الرحمن بن عثمان رضي الله عنه أن طيبياً سأل النبي (صلی الله علیه وسلم) عن ضفدع يجعلها في دوائٍ فنهاه النبي (صلی الله علیه وسلم) عن قتلها) واته: عه‌بدوره‌حمانی کوری (ره‌زای خوای لیبئی) ده‌لئی: پزیشکیک پرسیاری له

پیغمبره‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) کرد له باره‌ی بوقه‌وه ده‌یکاته دهرمان
پیغمبره‌ریش (صلی الله علیه وسلم) ریگری کرد له کوشتنی.

بانزه‌یه‌م: نه و گیاندارانه‌ی فروشتنی قه‌ده‌غه‌کراوه:

(عن جَابِر بن عبد الله رضي الله عنهما (أنَّ النبي (صلى الله عليه وسلم) نهى
عن ثَمَنِ الْكَلْبِ وَالسَّنَوْرِ) { رواه احمد (٣٧٠/٣) و أبو داود (٣٤٨٨) وهو حديث صحيح }
واته: جابیر (ره‌زای خوای لیبی) ده‌لی: پیغمبره‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم)
نرخ‌ی سه‌گ و پشیل‌ه‌ی قه‌ده‌غه‌کرد، واته فروشتن و کپین ومامه‌له‌کردن پیوه‌ی .

هر گیاندارنک نرخه‌که‌ی قه‌ده‌غه‌کرا بی خواردنیش حهرامه

(عن بن عَبَّاس رضي الله عنهما قال : قال رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم))
(لَعَنَ اللهُ الْيَهُودَ ثَلَاثًا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَيْهِمُ الشُّحُومَ قَبَاعُوهَا وَأَكَلُوا أَثْمَانَهَا وَإِنَّ اللَّهَ إِذَا
حَرَّمَ عَلَى قَوْمٍ أَكْلَ شَيْءٍ حَرَّمَ عَلَيْهِمْ ثَمَنَهُ) { رواه مسلم (١٥٦٩) و أبو داود (٣٤٧٩) و
الترمذي (١٢٧٩) } واته: وهك عه‌بدوللای کوری عه‌باس له پیغمبره‌روه (صلی الله
علیه وسلم) گیارویه‌تیوه‌ که فه‌رموویه‌تی (خوا نه‌فرینی له جووله‌که کرد سی جار،
که چه‌وریان لی حهرام کرا که‌چی فروشتنیان و نرخه‌که‌یان خوارد، بیگومان نه‌گه‌ر خوای
گه‌وره خواردنی شتیکی له که‌سانی حهرام کرد نه‌وه نرخه‌که‌شی لی حهرام کردوون.

دوانزه‌یه‌م: له‌ناچاریدا حهرام حه‌لال ده‌ییت:

هر خوارده‌مه‌نیک خواردنی له کاتی ئاساییدا حهرامه له‌کاتی ناچاریدا حه‌لاله
خواردنی به نه‌دازه‌ی پیوست که له مردن رزگاری بکات خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی:)
فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ({البقره: ١٧٣} واته: ئینجا
هر که‌س ناچار بوو (به خواردنی حهرامیک) به‌بی ناره‌زوو به‌شی تیرویون بخوات هیچ
گوناھیکی له‌سه‌ر نیه بیگومان خوای گه‌وره لیبوره‌ی به به‌زه‌ییه ، هه‌روه‌ها
ده‌فه‌رموی: (فَمَنْ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ) {المائده:
٣} واته : جا هر که‌سی ناچار له برسا به‌بی نیازی گوناھکردن (شتی حهرام کراو
بخوات گوناھبار نیه) چونکه به‌راستی خوای گه‌وره لیبوره‌ی به‌زه‌ییه.

له‌کو‌تاییدا هیوام سه‌رکه‌وتنتانه و به‌خوای گه‌وره‌تان ده‌سپی‌رم و خواتان له‌گه‌ل.